

Verslag vogelreis Cyprus, 13-20 september 2018

Dag, 1, heenreis 13/4

Vanaf Schiphol vertrokken we met 7 deelnemers, een select gezelschap van kenners en ontdekkers van vogels.

In de middag vlogen we pas, kwamen rond 20.15 aan in Larnaca en toen als de bliksem naar het hotel in Perivolia, om nog net op tijd voor het sluiten van de keuken in het restaurant van het hotel aan te schuiven. Een buffet maakte het makkelijk en er was ruim te kiezen.

Dag 2, 14/4, Larnaca omgeving en naar het Troödosgebergte

Om 7 uur stonden we met de eersten buiten. Rond het hotel vlogen boeren zwaluwen, groenling, huismus en Turkse tortels. Met de bus op pad duurde het slechts enkele minuten of een zwarte francolijn zat luidkeels te roepen op een paal. Hij was erg goed te zien. De eerste nieuwe soort was binnen! Op de meren bij Larnaca Airport zijn behalve enkele baltsende kuifleeuweriken niets te zien. Gierzwaluwen doorklieven de lucht. We rijden naar een vogelkijkhut bij 2 reservoirs. Het mag dan al 2 jaar niet geregend hebben op Cyprus, hier staat (nog?) wel water in. In de velden en langs de randen van het reservoir bevinden zich honderden kemphanen, langs het water loopt een steltkluut en een groenpootruiter, op de dijk lopen sporenkievit en op het water drijven slobbeenden, zomertaling, meerkoet, wilde eenden 2 geoorde futen. Op de achtergrond horen we overal zwarte francolijnen. Ruim 1,5 uur later ontbijten we van een goed verzorgd buffet. De kop is eraf! Het is prachtig weer! Tot ons komt dan wel het nieuws dat westerse mogendheden in Syrië bombardementen hebben uitgevoerd. Komen we hier ooit nog weg, want de acties worden niet alleen vanuit Cyprus gecoördineerd, maar ook deels uitgevoerd?

Dan op weg naar de Kiti-dam. Doelsoort is de kuifkoekoek. Bij aankomst horen we al wel zwartkop en de cetti's zanger roepen en er zit een gewone tapuit. We lopen wat rond. Eksters zijn er wel, maar de kuifkoekoek? We gaan via de trap de dam op. Er staat al jaren geen water in het stuwmeer en struiken groeien er welig. Ondanks dat de winter maar net over is, begint alles al aardig te verdorren. Melis speelt het geluid van de kuifkoekoek af en het duurt niet lang of we horen er eentje, die daarna voor ons langs over de dam vliegt. Dat was leuk! In Kiti passeren we de eeuwenoude kerk (11-de eeuw) met eeuwenoude mastiekboom (minstens 500 jaar oud). Die zijn voor de terugweg. We zien een scharrelaar.

We rijden een uitgestrekt gebied met graanakkers in. De oogst van gerst is aan de gang en overal liggen strobalen in het land, prachtige uitkijkposten voor vogels. Overal zijn tapuiten te zien. We zoeken op de draden naar roodpootvalk en kleine torenvalk, maar zonder resultaat. Dan naar Petunda aan de kust. Op deze kaap wemelt het van de gewone tapuiten, maar we zien er ook de Oostelijke blonde tapuit. Terwijl we tussen de velden en de strobalen doorrijden vliegt ineens een velduil op. We kunnen hem mooi volgen. Hij (zij?) gaat in een veld zitten. Even laten vliegt het dier weg om daarna terug te komen, achterna gezeten door bonte kraaien. We worden vergast op een heerlijke vliegshow. Er worden er hier maar 1-2 per jaar gezien, lucky us! Doorrijdend nog graszangers, putter, kuifleeuwerik, gewone koekoek. We nemen de kustroute naar Zigi voor de lunch. Daar gaan we aan de koffie e.d. kopen er een lunch en eten die daar op. Een nest boerenzwaluwen zit bij de ingang van de kleine super, al met jongen. Bij Limassol komen we langs de melkfabriek waar Melis en zijn broer werken en dit is de grootste fabriek van halumi in de wereld. Langs de weg een stop. Boven ligt het gierenrestaurant, maar gieren zijn er niet. Wel horen en zien we er kleine zwartkop en de Cyprus grasmus. Mooi! Een bijzondere omweg levert niets op, behalve een Cyprustapuit, ook de moeite waard, maar was erg mooi om te doen. We komen weer op de

hoofdweg naar Troödosterecht. Om 16.45 zijn we al bij het hotel. We checken in, drinken een thee en gaan aan de wandel in de buurt. De begane grond van dit hotel ligt op de derde verdieping. De eerste verdieping is dus naar beneden! Boven het hotel vliegt een wolk vale gierzwaluwen, die hier broeden.

Een uur later zijn we terug nadat we mooi een Cyprus boomkruiper hebben gezien. Ondanks dat we onderweg kruisbek en zwarte mees horen, komen ze nog niet op de lijst, want horen is niet altijd scoren.

Het avondeten is groot, te groot, maar wel erg lekker. Welijsten 41 soorten, niets slecht. Daarna nog even naar buiten voor de dwergooruil, die zich na het afspelen van het geluid, goed laat horen en zien; 42! Het was een mooie dag en de sfeer in de groep is goed.

Dag 3, 15/4, van Troödos naar Polis.

De dag begint mooi, want het is prachtig weer. De gierzwaluwen en huiszwaluwen zijn allang op. We wandelen voor het ontbijt nog een rondje en zien mooi baltsende Europese kanarie, roepende vinken, en het geprevel in de bomen is de zang van de vele maskerklauwieren, die we ook goed in beeld krijgen. Op de terugweg reageren Cyprustapuiten op het afspelen van hun krekelachtige zang. Het ontbijt bestaat uit een rijkelijk buffet. Op Cyprus wordt de loquat geteeld, de Japanse mispel, die erg lekker zijn in dit seizoen.

We vertrekken en gaan verschillende picknickplaatsen af om kruisbekken op te sporen. We horen ze wel, maar zien ze niet. Wel zien we mooi een oosterse vale spotvogel en maskerklauwieren. Een klein extra ommetje brengt ons bij een rots waar rotszwaluwen broeden. Een nest zien we niet, wel 2 rotszwaluwen. In dit gebied was tot 40 jaar geleden nog een asbestmijn. Alle bergen zijn vergraven, maar men probeert het gebied weer wat op te kalefateren en er zijn veel bomen geplant om de erosie tegen te houden. Aangezien de boomleeuwerik zich op deze hoogte nog niet laat horen, rijden we naar het hoogste punt, vlakbij de militaire basis op 1950m hoogte. En daar zien we heel mooi een boomleeuwerik zingend in een boom en later 2 op de grond. En dan is het richting Polis via een lange weg die bijna de hele dag in beslag neemt, door de bergen. Het slingert behoorlijk en snel rijden is er niet hij. Onderweg nemen we koffie in Prodomos en doen boodschappen in Pedoulas. Het is grappig dat als we de kleine super hebben bezocht dezelfde bediende ons aan de kassa helpt bij een winkel aan de overkant. Alle zaken in dit straatje schijnen van dezelfde familie te zijn en hij doet het vanochtend in zijn eentje lijkt het. We bezoeken het Kykkos Monastery, een oeroud gebouw (11-de eeuw) dat in de tachtiger jaren geheel is gerestaureerd. Het is vnl Russisch orthodox en er komen heel veel Russen naartoe. Die schijnen trouwens overal op het eiland grote bezittingen en huizen te hebben. Even buiten Stavros lunchen we buiten. Hier staat de arbutus adrachne, de Cyprus aardbeiboom, endem van Cyprus. Ook groeit hier overal de quercus alnifolia, de Cyprus golden oak, met groene balderen die aan de onderkant 'goudkleurig' zijn. Voorbij Stavros is een parkje waar moeflons worden gehouden. De nakomelingen worden op het eiland uitgezet en zijn beschermd. Als je er eentje schiet kost dat €10.000 boete. Dat tikt tenminste lekker aan! Er zijn 33 soorten zoogdieren op dit eiland, waarvan 19 soorten vleermuizen, vos, haas, egel, 3 soorten muizen, etc.. Op de voorziene ortolanenplek een stoppen na het afspelen van het geluid duurt het maar even of ze melden zich. Ook hier maskerklauwier en ook heel mooi de Cyprusgrasmus. Een kleine omweg naar een uitkijkpunt levert verrassende dingen op: arendbuizerd, kauw, rostduif, chukar, kneu, een agame, boomvalk. Een scharrelaar voert een mooie vliegshow op. het is erg warm! Langs de weg ineens een steenuil die we goed kunnen bekijken. Om 18 uur zijn we in hotel Aphrodite Beach aan de kust. Voor de avond is er een ruim buffet met gevulde paprika's, vlees, vis, aardappel en nog veel meer. Ook de toetjes zijn erg lekker. 14 nieuwe soorten vandaag.

Dag 4, 16/4, omgeving Podromi

Tijdens het ommetje voor het ontbijt: rietzanger, kleine karekiet, kleine zwartkop, ortolaan en roodstuitzwaluw.

Om 8 uur ontbijt, 9 uur vertrek. Eerst een kijkje nemen op de camping in de buurt. Dat levert niets spectaculairs op, alleen kleine zwartkop en Oosterse vale spotvogel. In de karaatbomen hangen emmers met bestrijdingsmiddel tegen de ratten.

Terwijl we aan de koffie zijn in het dorp waar we ook lunchinkopen doen, komt er ineens een wolkje van 10 steppebuizerds overzetten. Als dát geen trek is! Langs de weg zien we scharrelaars. Als ze wegvliegen zie je mooi de blauwpaars/zwarte vleugels en de bruine rug. 3 scharrelaars worden er al

snel 6. Het zijn wintergasten in Cyprus en meestal late trekkers. Dat verklaart wellicht dat we erg weinig vogels en erg weinig vogelsoorten zien, zijn ze al weg? Ook nogal wat Cyprustapuiten langs de weg. Het heet hier Neo Chorio, ofwel New Village, maar nieuw is er niets. In een veld is het zoeken naar orchideeën, hetgeen minstens 3 soorten oplevert. Bij de bijenkorven zijn helaas geen bijeneters te zien. Een ezelt staat er hartverscheurend te blaten. Prachtig landschap. Hoog over een onverharde landweg hobbelen we door een prachtig landschap, op zoek naar havikarend. Er is een wandeltocht aan de gang en dat in deze hitte! Onze eerste grauwe gors, vlakbij de lunchplek. Deze is tegenover een steile wand. We hebben een mooi uitzicht en zien het nest van een havikarend op aanwijzing van Melis, maar er is niemand thuis. Na lang wachten en geen resultaat, maar weer op pad. Via Theletra, een door een aardbeving verwoest dorp, rijden we naar de dam van Evretu. Dit is de 2-na grootste dam van Cyprus. Onderweg doen we een sinaasappelstop en de sinaasappels zijn heerlijk! Dan zijn we bij de dam. Het water staat laag, maar dat geeft juist gelegenheid om een grote weide te zien. Op een rots langs het water zitten Balkan gele kwik, citroenkwikstaart, Dombrovski gele kwik, witte kwik. Aan de overkant een kleine zilverreiger en zowaar ook een kwak. Dit is een voormalig Turks dorp dat verlaten is. Er komt een herder aan met schapen en geiten. Ze verjagen alle vogels. Twee hoppen vliegen nog over.

We zijn volgens afspraak redelijk vroeg terug, zodat er nog gezwommen kan worden of dat men op andere wijze zelf even kan vermaken. In klein verband maken we nog een rondje bij het hotel. Dat levert niet veel op, behalve dat we roodstuitwaluwen goed kunnen zien, er hangt een 'wolkje' boven ons en een Oosterse vale spotvogel krijgen we nog heel mooi in de scoop.

Het was een rare dag, in die zin dat op alle plaatsen waar je vogels zou verwachten, ze er niet zijn. Het kan met de trek te maken hebben. We hebben vandaag zeker 20 scharrelaars gezien en die zijn meestal laat. Zou dat betekenen dat alle andere trekvogels al door zijn? Maar ook Melis is verbaasd, er moeten toch ook broedvogels zijn en blijven. Want waar zijn de roodkopklauwieren bijvoorbeeld? We zijn benieuwd wat de volgende dagen zullen brengen. Het was desalniettemin een prachtige dag met mooie landschappen, maar waar zijn die vogels? Op de lijst vandaag wederom 14 nieuwe soorten.

Dag 5, 17/4, het ringstation en Pafos

Om 7 uur vertrekken we naar het ringstation in de buurt. Dat wordt een rare gebeurtenis. Er zijn 3 Engelse ringers, waarvan eentje er al 40 jaar komt, elke laatste 10 dagen van april weer! Hij heeft droge Engelse humor. Hij heeft ook geringd in Kenia en Gambia maar ook op Texel. Waarschijnlijk heeft hij, naar eigen zeggen, vele honderduizenden vogels van een ring voorzien en vele mensen het vak bijgebracht. Men laat ons de netten zien en hoe een en ander in zijn werk gaat. Maar behalve nog wat leuke praat is er niets anders te beleven, want er zijn geen vogels! Wij hebben niet spectaculair veel gezien de afgelopen dagen, maar zij hebben nog niets gevangen deze 9 dagen dat ze er zijn. Verklaring.....?

Voor het ontbijt terug bij het hotel zijn er twee mannen uit Bangladesh bezig met het afpellen van de palmbomen. Dat doen ze hier al 6 jaar. Thuis was het ook hun job. Aardige lui! Dan rijden we naar Pafos om er de archeologische site te bekijken en er hopelijk wat vogels te zien. Daar aangekomen zien we wel meteen een roodkopklauwier, dan houdt het op. We bekijken verschillende onderdelen van de site, zoals het gebouw waar in een Romeins huis van 40 kamers, prachtige mozaïeken te zien zijn. Op de afbeeldingen pauwen, patrijzen, duiven en fazanten. Die komen niet op de lijst. Buiten maken we zonder resultaat een ommetje met alleen nog een gekraagde roodstaart als toetje. Op een terras doen we een koffie onder een enorme Indische rubberboom.

Dan naar Achia Varvara om een kleinst waterhoen te zoeken dat er door Engesen is gespot. Daar doen we meteen de lunch tussen een aantal vijvers in. Daar is het beestje nog niet te zien. Na wat zoeken vinden (en zien) we hem allemaal even verderop in een kleine poel. Het dier loopt er geheel in het open over de stenen.

Dan naar het strand bij Mandria. Een korte zoektocht naar grielen levert niets op. Langs het strand zijn slechts gewone tapuiten te vinden, maar bij een gemaaid grasveld zien we honderden gele kwikstaarten: Balkankwik en de Roemeense, ook een kortteenleeuwrik. Dan vliegt de hele meute

kwikstaarten op. Wat gebeurt er? Het antwoord vliegt over in de vorm van een vrouwtje steppekiekendief. Wij zagen haar niet goed, maar 2 Engelsen verderop wel, die er zelfs een foto van konden maken, en die gaven de doorslag.

Op weg naar Episkopi, waar we overnachten, een uitje bij de Asprokremnosdam. Dit is de één na grootste dam van Cyprus. Op het water zijn slechts geelpootmeeuwen te zien. Doorrijdend zij we de dam nog niet af of we zien 2 Aziatische steenpatrijzen wegvliegen en in een veld landen waar we ze eindelijk een keer goed kunnen zien. Bij Kensington Cliffs, machtig mooie kalkkliffen, is ons toetje van vandaag een groep van zeker 20 Alpengierzwaluwen. de beloofde eleonora's valken zijn er even niet. In het hotel in Episkopi zijn we de enige gasten en dus (?) worden we verwend. Op tafel komen enorme schalen met patat, vis, macaroni, ham, kipensalade. Waar moeten we dat allemaal laten? Maar we slaan ons er redelijk goed doorheen, want het is erg smaakvol. Een toetje van paarse drilpudding kan niet iedereen bekoren, maar iets wat op tiramisu lijkt, krijgen we wel weg. Lijsten: toch nog 10 nieuwe soorten.

Dag 6, 18/4, Akrotiri

We zijn terug bij de Kensington. Het is even zoeken op de wand in de verte, maar dan zijn net 2 vliegieren en een kleintje op het nest in de wand te zien. Een gier maakt het ons wat makkelijker te zoeken al hij met de vleugels wijd gaat staan. Verderop op de wand ontdekken we na verloop van tijd nog een gier. Dan ziet Melis een eleonora's valk vliegen, die ook in de wand gaat zitten. Wij zien alleen een zwart streepje in de schaduw van een steen. Die komt voorlopig nog niet op de groepslijst! Op de rotsen onder de wand staan enkele kuifaalscholvers. Het landschap is fantastisch. De hoge witgele wanden daaronder en omheen een bijna volledig gladde zee, geen wind, en een opkomende zon. Wow!

Ineens komen uit de wand 2 blauwe reigers en 4 purperreigers vliegen. Waar die gezeten hebben? Een Cyprusgrasmus meldt zich vlak naast ons.

Daarna rijden we een stuk langs het strand om te kijken of er nog trekvogels zijn aangekomen vannacht. Maar het is er doodstil op wat tapuiten en een oeverloper na. De hagedissen die hier rondrennen hebben een rode staart, is de zandhagedis.

Overall zijn tapuiten. Dan eindelijk een roodkopklauwier en ook een braamsluiper. Vanuit een kijkhut: kleine karekiet, graszanger, cetti's zanger, zwarte francolijn. We lopen een stuk langs het moeras: kemphanen, zwarte ibis en we zien nog een zwarte francolijn. Ook zomertaling, wilde eend, slobbeend, waterhoen, ralreiger, zwarte ibis, koereiger, meerkoet.

Lunchinkopen en dan naar een soort oase met een kleine kerk, waar we lunchen. Er is een overdekte picknickplek en dat is maar goed ook, want de zon schijnt fel. Bij aankomst is een vrouwtje zwarte roodstaart ons deel, maar na een ommetje in de buurt is er niets meer. Dan maar naar de meertjes in de buurt, maar wel via het Akrotiri Education Centre waar een kleine tentoonstelling van flora en fauna te zien is. Er schijnt ook een internationale conferentie aan de gang te zijn over muggen!

Intussen valt de auto langzamerhand uit elkaar: de rubbers van de schuifdeuren laten los, er is al eens een complete schuifdeur uitgevallen, een raampje gaat moeilijk open, wat volgt? Dan naar Bishops Pool, een kleine IBA op een privéterrein. Melis knipt de takken voor de kijkhut weg en we zien er ralreiger en witoogeend. Dan naar de Zagagi pool en naar Zagagi marsh. We steken een droog zoutmeer recht over, alleen in de winter staat hier water. Dwergstern, kleine en grote zilverreigers, steltkluut, kemphanen en kleine strandlopers, bosruiters zijn ons deel.

Dag 7, 19/4. Cape Grecko en het laatste diner

Al voor het vertrek een nieuwe soort: een palmtortel zit bij het hotel te koeren. Niet veel verderop rijden we een vuilniswagen klem die puin lost waar het niet mag. Melis spreekt de man aan en krijgt nb geheel vrijwillig al zijn gegevens. Het zal later weer worden opgehaald wordt er gezegd. Dat hopen we dan maar. In de hut waar we al eerder waren, bij het reservoir, lopen minstens 350 kemphanen tussen de stobalen in een veld. Vanuit de hut wederom zomertaling, sporenkievit, steltkluut. Als we teruglopend op zoek gaan naar brilgrasmus, die we niet zien, krijgen we een demo van een blushelikopter boven zee. Zolang het maar vliegt, zullen we maar zeggen!

Bij een meer vlak bij het vliegveld: 2 dwergsterns en eindelijk de strandplevieren waar we al dagen naar zoeken. Er lopen ook jongen bij. Een zoektocht naar kalenderleeuwerik, dwars door de velden rijdend, Melis schijnt dat te mogen, maar geen resultaat. De tijd vliegt en we drinken langs de weg bij een kleine super annex café koffie en doen er lunchinkopen. Bij het meer van Larnaca niet de beloofde grote groepen flamingo's, maar in de verte slechts enkele dieren. Waar is de rest? Niet veel verder zien we de drie-na-belangrijkste moskee van de wereld liggen, eeuwenoud, want hier ligt de tante van Mohammed begraven.

We rijden naar het tamelijk nieuwe natuurgebied Oroklini March: witoogend, krooneend, slobend met pullen, met jongen een kolonie koereigers, kleine zilverreigers, dodaars en zo. In de hut eten we onze lunch.

Dan rijden we naar de Achnadam. Melis weet een weg binnendoor naar de uitlopers ervan, daar zijn slikvelden waar iets te zien is. Overal ook hier kemphanen, een vlucht van 45 zwarte ibissen, één lepelaar, bosruiter, poelruiter en een echte trekker: de roodkeelpieper, een prachtig uitgekleurd mannetje. Helaas ziet niet iedereen hem. Een grote groep kleine strandlopers bij een plasje en 10 zomertortels in een boom. Alles gaat de lucht in als er een kudde schapen langskomt.

Als je vanaf Achna oostelijk rijdt, dan rijd je op 100 m aan de zuidkant van de grens met het Turkse deel van Cyprus. Er liggen totaal ontvolkte dorpen. Melis weet een uitkijkpunt van waaraf we de halve lege Turkse stad Famagusta zien liggen. Is al sinds de inval in 1974 ontvolkt.

Op kaap Grecko aangekomen zien we alleen een gewone tapuit en een isabeltapuit.

Als we tegen 18.30 terug zijn begint het wat af te koelen en te betrekken. Deze avond gaan we terug naar het restaurant van gisteren om er een meze te eten, een samenstelling van Cypriotische gerechten. Het is veel en lekker.

Dag 8, 20/4, omgeving Larnaca en terugreis

We maken vandaag een laatste ommetje in de buurt van Larnaca. De vogellijst blijft steken op 111 soorten. Dat is toch minder dan waar we voor kwamen. Maar waar zijn die vogels dan wél? Zo gaat het vaak: je moet altijd weer een keer terugkomen, want de natuur kan je niet sturen.

Hoe dan ook: we hebben prachtige dingen gezien en beleefd, dus we konden met een gerust hart de terugreis aanvangen. We nemen afscheid van onze uitstekende gids Melis en laten een financieel cadeau achter voor Birdlife Cyprus.

Het was een mooie, interessante en gezellige reis. Dank allemaal voor jullie enthousiaste inbreng en tot een volgende keer!

Mike Hirschler